

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:	06
Data:	20.09.2017
Pag.	1/12

FACULTATEA DE MEDICINĂ

PROGRAMUL DE STUDII

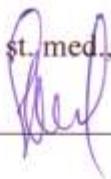
0913.1 ASISTENȚĂ MEDICALĂ GENERALĂ

CATEDRA DE ANATOMIE A OMULUI

APROBATĂ

la ședința Comisiei de asigurare a calității
și evaluării curriculare Facultatea Medicină
Proces verbal nr. 9 din 19.03.2018

Președinte, dr. hab. st. med., conf. univ.

Suman Serghei

APROBATĂ

la ședința Consiliului Facultății de Medicină nr. 1

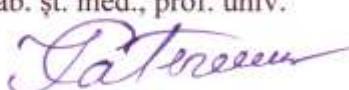
Proces verbal nr. 4 din 20.03.2018

Decanul Facultății dr. șt. med., conf. univ.

Placintă Gheorghe

APROBATĂ

la ședința Catedrei de anatomie a omului
Proces verbal nr. 11 din 02.03.2018
Şef catedră, dr. hab. st. med., prof. univ.

Catereniuc Ilia

CURRICULUM

DISCIPLINA ANATOMIA OMULUI

Ciclul I, Licență

Tipul cursului: Disciplină obligatorie (O)

Chișinău, 2018

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:	06
Data:	20.09.2017
Pag.	2/12

I. PRELIMINARII

- Prezentarea generală a disciplinei: locul și rolul disciplinei în formarea competențelor specifice ale programei de formare profesională / specialitateii

Anatomia omului, componentă importantă din cadrul educației medicale, este una din cele mai vechi științe fundamentale ale învățământului medical, care mai poate fi definită și ca știință despre substratul material al vieții și sănătății.

Având ca obiect de cercetare organismul omului viu, *Anatomia* reprezintă o componentă importantă a educației preclinice, care vine în ajutorul studentului cu informații privind structura corpului uman în filo- și ontogeneză, variabilitatea morfologică a structurilor sale, anomaliiile de dezvoltare, particularitățile de vîrstă, gen și cele individuale.

Cursul de *anatomia omului* studiază structura corpului uman și a părților sale componente la nivel macro- și mezoscopic, precum și modificările lor conditionate de interacțiunea și interdependența cu celelalte sisteme biologice, care pe parcursul evoluției au influențat formarea speciei „*Homo sapiens*”.

Informațiile respective sunt utile pentru studierea cursurilor ulterioare de biomedicină, ele au menirea nu doar de a forma un set de cunoștințe de bază despre morfologia corpului uman, dar și de a facilita crearea unor noțiuni veritabile privind organismul ca un tot unitar, în care structura este influențată de funcție și invers, în strânsă legătură cu mediul ambiant.

- Misiunea curriculumului (scopul) în formarea profesională

De a oferi studenților cunoștințe privind structura corpului uman, particularitățile morfolo-funcționale ale organelor și sistemelor de organe în diferite perioade ale dezvoltării postnatale etc., ce îi va face capabili să asigure îngrijirea generală a pacienților pe baza unei bune cunoașteri a organismului uman, a funcțiilor și a comportamentului lor în condiții de sănătate și boală, a relațiilor existente între starea de sănătate și mediul fizic și social.

Unul din obiectivele principale ale cursului este studierea anatomiei omului viu și rolul ei educativ în pregătirea profesională.

- Limbile de predare a disciplinei: română, rusă, engleză.
- Beneficiari: studenții anului I, facultatea de Medicină, specialitatea *Asistentă medicală generală*.

II. ADMINISTRAREA DISCIPLINEI

Codul disciplinei	F.01.O.001		
Denumirea disciplinei	Anatomia omului		
Responsabil de disciplină	dr. hab. șt. med., prof. univ. Ilia Catereniuc dr. șt. med., conf. univ., Dumitru Batîr dr. hab. șt. med., conf. univ., Olga Belic		
Anul	I	Semestrul	I
Numărul de ore total	180		
Curs	30	Lucrări practice	30
Seminare	30	Lucrul individual	90
Forma de evaluare	E	Numărul de credite	6

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:	06
Data:	20.09.2017
Pag.	3/12

III. OBIECTIVELE DE FORMARE IN CADRUL DISCIPLINEI

La finele studierii disciplinei studentul trebuie să fie capabil:

✓ la nivel de cunoaștere și înțelegere să:

- realizeze formarea unor idei clare și exacte privind anatomia omului, evoluția și ramurile ei, locul și rolul ei în cadrul disciplinelor medicale fundamentale și clinice;
- cunoască metodele tradiționale și moderne de explorare morfologică, inclusiv anatomia pe viu;
- dobândească abilități necesare practicii unui/ei asistent/e medical/e, orientate spre cunoașterea și înțelegerea structurii corpului uman și a mecanismelor fiziologice și patologice de funcționare a aparatelor și sistemelor de organe;
- dețină și să reproducă informații despre organismul uman ca un tot unitar și elementele lui constitutive (celule, țesuturi, organe, sisteme de organe, aparate);
- conștientizeze și să reproducă noțiunile generale despre normă, variante ale normei, anomalii și importanța lor aplicativă;
- posede și să reproducă informații despre proporțiile corpului, tipurile constituționale, particularitățile individuale, de vârstă și de gen a formațiunilor anatomicice și importanța lor aplicativă;
- reproducă informațiile despre particularitățile structurale generale ale sistemelor de organe, structura organelor la nivel macro- și microscopic, funcția și aspectul lor pe viu (somatoscopic, în imagine radiologică, sonografică, RMN, endoscopică);
- se familiarizeze cu Terminologia Anatomică Internațională elaborată de FICAT (*Federative International Committee on Anatomical Terminology, 1998*);

✓ la nivel de aplicare să:

- aplice cunoștințele teoretice în practica activității profesionale;
- identifice formațiunile anatomicice și să le aranjeze în poziția lor anatomică;
- demonstreze aspectele structurale ale regiunilor de corp (la cadavrul disecat), preparatelor anatomicice, mulajelor etc.;
- demonstreze localizarea și proiecția pe suprafața corpului a formațiunilor anatomicice principale (viscere, vase sanguine, nervi);
- cunoască și să stabilească tipurile constituționale ale corpului uman;
- identifice structurile anatomicice pe imagini radiologice (radiograme, tomograme), sonografice, obținute prin RMN;
- stabilească și să palpeze pe viu reperele (formațiunile proeminente) osoase, musculară, articulare, vasculare și nervoase ale diferitor regiuni de corp;
- palpeze pulsul pe arterele capului, gâtului și extremităților și să indice punctele de comprimare a acestora în scop de hemostază.

✓ la nivel de integrare să:

- evaluate și să aprecieze importanța cunoștințelor în domeniul anatomiei omului pentru însușirea disciplinelor medicale fundamentale și clinice;
- utilizeze tehnologiile informaționale pentru a obține, evalua, stoca, produce, prezenta și schimba informații cu colegii în cadrul lucrului individual și în grup;
- fie capabil de a învăța să învețe, ceea ce va contribui la managementul traseului profesional;
- conștientizeze aplicabilitatea cunoștințelor anatomicice pentru activitatea în calitate asistent/ă medical/ă.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:	06
Data:	20.09.2017
Pag.	4/12

IV. CONDIȚIONĂRI ȘI EXIGENȚE PREALABILE

Cunoștințe fundamentale din anatomia omului.

Anatomia ca știință fundamentală a învățământului medical, studiază organismul uman în dezvoltarea sa ontogenetică, în strânsă legătură cu modificările mediului ambiant și activitatea zilnică a fiecărui individ.

Pentru însușirea cu succes a disciplinei sunt necesare cunoștințe prealabile din domeniul biologiei și anatomiei, obținute în cadrul studiilor preuniversitare.

Disciplina e orientată spre formarea unui nivel inițial de cunoștințe, necesare pentru studierea ulterioară a fiziologiei, morfopatologiei, farmacologiei etc., cu care se integrează pe verticală.

Prin folosirea metodelor ce vin în sprijinul fiecărui medic (palparea, percuția, investigațiile radiologice, endoscopice, tomografia computerizată, ecografia ultrasonică etc.) anatomia devine o știință a formei vii, ce posedă un vocabular de peste 5000 de termeni pe care se sprijină toate celelalte științe din învățământul medical.

Medicina contemporană nu cere de la anatomie doar cunoașterea structurii și formei omului abstract, ci date concrete despre structura fiecărui individ în parte.

Deci, anatomia este știința formelor vii, a transformărilor și reorganizărilor corpului omenesc, ea include o sistematizare și integrare a cunoștințelor despre conexiunea și influența reciprocă a sistemelor somatice și viscerale, influența diferitor factori ai mediului extern asupra aparatului locomotor și a activității viscerelor și sistemului nervos central.

Pentru însușirea bună a disciplinei studentul anului I are nevoie de următoarele abilități:

- cunoașterea limbii de predare;
- competențe confirmate în științele studiate la nivelul liceal (biologie, chimie, fizică);
- cunoașterea principiilor de formare a termenilor medicali, bazate pe cunoștințele elementare a limbii latine;
- competențe digitale (utilizarea internetului, procesarea documentelor, tabelelor electronice și prezentărilor, utilizarea programelor de grafică);
- abilitatea de comunicare și lucru în echipă;
- calități – toleranță, compasiune, creativitate, inițiativă, autonomie.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:	06
Data:	20.09.2017
Pag.	5/12

V. TEMATICA ȘI REPARTIZAREA ORIENTATIVĂ A ORELOR

Nr. d/o	Curs	Numărul de ore		
		Curs	Lucrări practice/ seminare	Lucru individual
	<i>Noțiuni generale privind anatomia omului.</i> Etape în cunoașterea anatomiei omului. Anatomia generală a sistemelor. Modalități de orientare în studiul anatomiei. Elementele de orientare ale corpului uman. Părțile de corp, segmentele și regiunile lor. Particularitățile morfofuncționale ale tipurilor constituționale.	2	2	4
2.	<i>Anatomia funcțională a aparatului locomotor.</i> Aparatul locomotor – noțiuni generale, componente, rol funcțional. Sistemul osos și artrosindesmologia, structura oaselor și a legăturilor dintre ele, osul ca organ, funcțiile oaselor și articulațiilor. Clasificarea oaselor și articulațiilor. Oasele și articulațiile trunchiului, membrelor și capului. Craniul în ansamblu. <i>Miologia generală.</i> Clasificarea mușchilor, mușchiul ca organ. Mușchii, fasciile și topografia capului, gâtului, trunchiului și membrelor (superioare și inferioare).	4	10	12
3.	TOTALIZARE.		2	
4.	<i>Splanchnologie generală.</i> Anatomia funcțională a organelor interne, particularități de vîrstă. Importanța aplicativă a cunoștințelor privind aspectele morfofuncționale ale organelor interne în raport cu asistența medicală generală. <i>Sistemul digestiv</i> – componente, rol funcțional. Cavitatea bucală, faringele, esofagul, stomacul, intestinul subțire și gros – structură, părți componente, topografie, particularități, rol funcțional. Glandele digestive mari – ficatul și pancreasul – structură, topografie, importanța funcțională. Căile biliare intra- și extrahepatiche, structura lor. <i>Sistemul digestiv și rolul lui în aplicarea, transformările și eliminarea din organism a substanțelor medicamentoase.</i> <i>Sistemul respirator</i> – componente, structură, rol funcțional. <i>Sistemul respirator ca obiect al influenței substanțelor medicamentoase.</i> <i>Aparatele urinar și genital</i> – componente, structură, topografie, funcții. <i>Rolul sistemului urinar privind aplicarea, transformările și eliminarea din organism a substanțelor medicamentoase.</i>	6	14	20
5.	<i>Sistemul cardiovascular</i> – inima și vasele sanguine – structură, topografie, funcții. Pericardul. Vasele arteriale și vasele venoase. <i>Sistemul cardiovascular ca obiect al aplicării substanțelor medicamentoase.</i>	4	8	12
6.	TOTALIZARE. EVALUAREA CUNOȘTINȚELOR PRIN TESTARE		2	
7.	<i>Anatomia funcțională a sistemului endocrin.</i> Sistemul limfoid – componente, structură, rol funcțional.	2	2	6
8.	<i>Sistemul nervos central și periferic</i> – structură, componente. <i>Anatomia funcțională a măduvei spinării și a encefalului.</i> Meningele cerebral și rahidian, sistemul ventricular și lichidul cerebrospinal, producția și circulația lui. Nervii spinali – formarea lor.	4	6	10
9.	<i>Anatomia funcțională a sistemului nervos autonom (vegetativ).</i> Plexurile somatice și vegetative, ramurile lor principale. Lanțul simpatic – componente, topografie, ramuri.	4	4	10
10.	<i>Nervii cranieni și sistemele senzoriale și motorii (analizatorii) – principii generale de organizare și clasificare.</i> Nervii cranieni – origine reală și aparentă, tipuri de fibre, zone de distribuire. Sistemele senzoriale – clasificare. Particularitățile structurale ale organelor de simț (vizual, acustic, vestibular, olfactiv, gustativ).	4	4	12
11.	TOTALIZARE.		2	
12.	Revistă de ansamblu privind vascularizația, limfaticele și inervația formațiunilor aparatului locomotor și a organelor interne. Noțiuni generale despre explorarea pe viu a organelor, sistemelor de organe, aparatelor.		4	4
Total		30	30/30	90

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:	06
Data:	20.09.2017
Pag.	6/12

VI. OBIECTIVE DE REFERINȚĂ ȘI UNITĂȚI DE CONȚINUT

Obiective	Unități de conținut
Capitolul 1. APARATUL LOCOMOTOR	
<ul style="list-style-type: none"> • să definească conceptele fundamentale ale anatomiciei. • să cunoască: <ul style="list-style-type: none"> ✓ metodele de cercetare în anatomicie; ✓ terminologia anatomică; ✓ clasificarea, structura și particularitățile anatomicice ale oaselor, articulațiilor și mușchilor; ✓ axele în jurul cărora se efectuează mișcări și mișcările produse în articulații la contracția mușchilor; ✓ reperele anatomicice osoase, articulare și musculare. • să demonstreze: <ul style="list-style-type: none"> ✓ abilități de analiză și sistematizare a cunoștințelor; ✓ reperele osoase, articulare și musculare pe material cadaveric, radiograme și pe viu; • să aplice criteriile de diferențiere a formațiunilor anatomicice pe piesele anatomicice, la cadavru, pe radiograme și pe viu prin: <ul style="list-style-type: none"> ✓ identificarea liniilor de orientare ale corpului uman; ✓ identificarea prin palpare a reperelelor osoase, articulare și musculare pe material cadaveric și pe viu; • să integreze cunoștințele acumulate și să le aplice în practică. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Terminologia anatomică</i> 2. <i>Elementele de orientare ale corpului uman.</i> 3. <i>Osteologie generală.</i> Caracteristica regională a oaselor scheletului uman: oasele craniului, scheletul trunchiului, scheletul membrelor. 4. <i>Artrologie generală.</i> Articulațiile trunchiului, capului și membrelor. 5. <i>Miologie generală</i> Mușchii regiunilor topografice ale corpului: mușchii trunchiului: spatei, toracelui și abdomenului; mușchii membrelor și ai centurilor; mușchii capului și gâtului.
Capitolul 2. ORGANELE INTERNE (SISTEMELE DIGESTIV, RESPIRATOR, URINAR ȘI GENITALE)	
<ul style="list-style-type: none"> • să definească: <ul style="list-style-type: none"> ✓ noțiunile de organ, sistem și aparat de organe; ✓ noțiunile de organ tubular și organ parenchimatos. ✓ noțiunea de sistem – digestiv, respirator, urinar, genital. • să cunoască: <ul style="list-style-type: none"> ✓ terminologia anatomică și principiile de clasificare, structură și topografie a organelor interne; ✓ particularitățile individuale și regionale ale organelor sistemelor digestiv, respirator, urinar și genital. • să demonstreze: <ul style="list-style-type: none"> ✓ formațiunile anatomicice la temă pe material cadaveric, mulaje, radiograme și pe viu; ✓ abilități în identificarea reperelor topografice necesare pentru determinarea limitelor și proiecției organelor interne; • să aplice criteriile de diferențiere a formațiunilor anatomicice pe piesele anatomicice, la cadavru, pe radiograme și pe viu. • să integreze cunoștințele anatomicice cu disciplinele clinice prin: <ul style="list-style-type: none"> ✓ formularea concluziilor pe marginea materiei studiate; ✓ dezvoltarea opiniei proprii referitor la particularitățile anatomicice individuale, de vîrstă și de gen ale organelor studiate. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Generalități privind clasificarea, structura și topografia organelor interne. 2. <i>Sistemul digestiv</i>: cavitatea bucală, limba, dinții și glandele salivare; faringe, esofagul, stomacul; intestinul (subțire și gros); ficatul și pancreasul. Regiunile abdomenului. Peritoneul și spațiile extraperitoneale. 3. <i>Stemul respirator</i>: nasul, cavitatea nazală, laringele, traheea, bronhiile, plămâni și pleura. Glandele tiroidă, paratiroidă și timusul. Mediastinul. 4. <i>Organele urinare</i>: rinichii, uretere, vezica urinară. Glandele suprarenale și paraganglionii. 5. <i>Organele genitale masculine</i>. 6. <i>Organele genitale feminine</i>. 7. <i>Perineul</i>.
Capitolul 3. SISTEMUL CARDIOVASCULAR ȘI LIMFOID	
<ul style="list-style-type: none"> • să definească: <ul style="list-style-type: none"> ✓ sistemul cardiovascular; ✓ circulația corporală și pulmonară; ✓ noțiunile de anastomoze arteriale și venoase. • să cunoască: <ul style="list-style-type: none"> ✓ terminologia anatomică și principiile de clasificare a vaselor sangvine; 	<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Cordul și pericardul.</i> 2. <i>Ganglionii limfatici regionali.</i> 3. Vasele sangvine și limfaticele ale capului și gâtului. 4. Vascularizația și drenarea limfatică a organelor și pereților cavității abdominale.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:	06
Data:	20.09.2017
Pag.	7/12

Obiective	Unități de conținut
<ul style="list-style-type: none"> ✓ particularitățile de vascularizație ale organelor interne, articulațiilor și mușchilor scheletici. • să demonstreze: <ul style="list-style-type: none"> ✓ formațiunile anatomicice pe material cadaveric, mulaje și pe viu; ✓ abilități în identificarea reperelor topografice necesare pentru determinarea proiecției vaselor sanguine. • să aplice criteriile de diferențiere a formațiunilor anatomicice pe piesele anatomicice, cadavru și pe radiograme. • să integreze cunoștințele anatomicice cu disciplinele clinice prin formularea concluziilor pe marginea materiei studiate. 	<ul style="list-style-type: none"> 5. Vasele sanguine și limfaticele ale <i>membrului superior</i>. 6. Vascularizația și drenarea limfatică a <i>articulațiilor și mușchilor membrului inferior</i>.

Capitolul 4. SISTEMUL NERVOS CENTRAL. NERVII SPINALI

<ul style="list-style-type: none"> ✓ să definească: <ul style="list-style-type: none"> ✓ sistemul nervos central (SNC) și derivele veziculelor cerebrale; ✓ noțiunile de nerv spinal, plex somatic. • să cunoască: <ul style="list-style-type: none"> ✓ terminologia anatomică și principiile de clasificare, structură și topografie a componentelor SNC; ✓ terminologia anatomică și clasificarea nervilor spinali; ✓ particularitățile de formare a plexurilor somatice. ✓ să demonstreze: <ul style="list-style-type: none"> ✓ formațiunile anatomicice ce țin de SNC și periferic pe piesele anatomicice, mulaje, radiograme; ✓ abilități în identificarea reperelor topografice necesare pentru determinarea limitelor și proiecției nervilor. • să aplice criteriile de diferențiere a formațiunilor anatomicice pe piesele anatomicice, la cadavru, cu transferul de cunoștințe pe viu. • să demonstreze: <ul style="list-style-type: none"> ✓ formațiunile anatomicice pe material cadaveric, mulaje și pe viu. • să integreze cunoștințele anatomicice cu disciplinele clinice prin dezvoltarea opinioilor proprii privind particularitățile individuale, de vîrstă și de gen ale componentelor SNC și periferic. 	<ul style="list-style-type: none"> 1. Măduva spinării și meningele rahidian. 2. Trunchiul cerebral, componente. Ventricul IV. 3. Diencefalul. Ventricul III. 4. Emisferale cerebrale. 5. Localizarea funcțiilor în cortexul cerebral. Sistemul limbic. 6. Substanța albă a emisferelor. Nucleele bazale. Ventriculele laterale. 7. Meningele cerebrale și lichidul cerebrospinal. 8. Căile conductoare ale sistemului nervos central. 9. Nervii spinali, ramurile lor. 10. Plexurile cervical, brahial, lombar și sacral. 11. Nervii spinali toracici.
---	---

Capitolul 5. NERVII CRANIENI ȘI ORGANELE DE SIMT. SISTEMUL NERVOS VEGETATIV

<ul style="list-style-type: none"> • să definească: <ul style="list-style-type: none"> ✓ nervii cranieni; ✓ noțiunea de sistem senzorial și de cale conductoare; ✓ sistemul nervos vegetativ (SNV) și componentele acestuia. • să cunoască: <ul style="list-style-type: none"> ✓ terminologia anatomică și principiile de clasificare, structură și topografie a nervilor cranieni și a componentelor SNV. • să demonstreze: <ul style="list-style-type: none"> ✓ formațiunile anatomicice ce țin de nervii cranieni și SNV pe material cadaveric, piese anatomicice, mulaje etc. • să aplice criteriile de diferențiere a formațiunilor anatomicice pe piesele anatomicice, cadavru. • să integreze cunoștințele anatomicice cu disciplinele clinice prin: <ul style="list-style-type: none"> ✓ formularea concluziilor pe marginea materiei studiate; ✓ dezvoltarea opinioilor proprii referitor la particularitățile anatomicice individuale, de vîrstă și de gen ale nervilor cranieni și ale componentelor SNV. 	<ul style="list-style-type: none"> 1. <i>Nervii cranieni</i> – origine reală și aparentă, tipuri de fibre, zone de distribuire. 2. Sistem senzorial. 3. Cale conductoare. 4. <i>SNV – componentă:</i> <ul style="list-style-type: none"> ✓ lanțul simpatic. ✓ plexurile vegetative, componente ramuri principale.
---	--

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:	06
Data:	20.09.2017
Pag.	8/12

VII. COMPETENȚE PROFESIONALE (SPECIFICE (CS) ȘI TRANSVERSALE (CT)) ȘI FINALITĂȚI DE STUDIU

✓ COMPETENȚE PROFESIONALE (specifice) (CS):

- CP1. Dobândirea unui limbaj anatomic adecvat;
- CP2. Cunoașterea particularităților de structură, dezvoltare și funcționare a organismului uman;
- CP3. Cunoașterea organizării aparatului locomotor, sistemelor de organe, celor vascular și nervos;
- CP4. Identificarea formațiunilor anatomicice pe material cadaveric și pe viu;
- CP5. Cunoașterea și identificarea reperelor anatomicice pe preparate, mulaje și pe viu;
- CP6. Cunoașterea proiecției formațiunilor anatomicice pe viu și abilitatea de a descrie și determina limita organelor interne raportate la reperele osoase, musculară etc;
- CP7. Aplicarea cunoștințelor acumulate la anatomia omului în practica medicală;
- CP8. Efectuarea diverselor manopere și procedee pentru realizarea activităților profesionale specifice specialității pe baza cunoștințelor anatomicice și altor discipline fundamentale;
- CP9. Desfășurarea activităților de cercetare în domeniul îngrijirilor generale de sănătate.
- CP10. Cultivarea disciplinei academice și responsabilității față de pregătirea medicală fundamentală, ca etapa obligatorie în formarea unui/ei bun/e asistent/ă medical/ă.

✓ COMPETENȚELE TRANSVERSALE (CT):

- CT1. Dezvoltarea capacitatei de autonomie decizională;
- CT2. Formarea atitudinii personale;
- CT3. Abilitatea de interacțiune socială și activitatea în grup;
- CT4. Încadrarea în proiecte interdisciplinare, activități extracurriculare;
- CT5. Realizarea activităților și exercitarea rolurilor specifice studierii disciplinei în echipă; Promovarea spiritului de inițiativă, dialogului, cooperării, atitudinii pozitive și respectului față de colegi, a empatiei, altruismului și îmbunătățirea continuă a propriei activități;
- CT6. Dezvoltarea diferitor tehnici de a învăța;
- CT7. Selectarea materialelor digitale, analiza critică și formularea unor concluzii;
- CT8. Prezentarea proiectelor științifice individuale;
- CT9. Executarea responsabilă a sarcinilor profesionale cu aplicarea valorilor și normelor etice profesionale, precum și prevederilor legislației în vigoare. Promovarea raționamentului logic, a aplicabilității practice, a evaluării și autoevaluării în luarea deciziilor;
- CT10. Autoevaluarea obiectivă a competențelor de formare profesională continuă în scopul dezvoltării abilităților personale și profesionale.

✓ FINALITĂȚILE DISCIPLINEI

La finalizarea studierii unității de curs studentul va fi capabil:

- să posede cunoștințe despre structura, topografia și particularitățile anatomicice ale organelor și sistemelor de organe;
- să înțeleagă principiile de aplicare și transfer a cunoștințelor în practica medicală;
- să aplice pe viu cunoștințele teoretice cu privire la determinarea limitelor și proiecției organelor față de reperele anatomicice;
- să evaluateze locul și rolul anatomiei omului în pregătirea profesională;
- să fie capabil să implementeze cunoștințele acumulate în activitatea cotidiană;
- să posede competențe de analiză și sinteză a cunoștințelor și informației științifice obținute și să fie capabil de a utiliza tehnologiile informaționale și de comunicare.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:	06
Data:	20.09.2017
Pag.	9/12

VIII. LUCRUL INDIVIDUAL AL STUDENTULUI

Sugestii pentru activitate individuală

Audierea pasivă a cursurilor este una **din cele mai puțin eficiente** metode de însușire, chiar și în cazul structurării și ilustrării foarte moderne ale acestora. Din aceste considerente pentru a însuși ceva este nevoie de cât mai multe modalități de procesare a materialului studiat.

Realizarea practică a unui lucru este mult mai eficientă, decât citirea despre cum trebuie să-l efectuezi, dar și mai eficient este să înveți pe altcineva să facă acest lucru.

Doritorii de a avea succes la însușirea disciplinei Anatomia omului urmează să lucreze insisten și activ cu materialul demonstrativ.

Privitor la metodologia de însușire catedra propune studenților câteva sfaturi demne de urmat:

1. Inițial este necesar să faceți cunoștință cu tema și subiectele la care trebuie să dați răspuns.
2. Citiți atent materialul din manual, faceți notițe. Încercați să formulați singuri momentele cheie. Aplicați cunoștințele obținute pentru demonstrarea pe preparatele anatomicice.

3. Veniți la cursuri și lucrările practice nu doar pentru a face prezență! Procedând astfel, puțin probabil că veți face față cerințelor. La prelegeri conspectați atent, treceți informația prin sine, mereu întrebându-vă dacă înțelegeți despre ce este vorba, dacă corespunde materialul predat cu cel studiat de D-stră anterior, apreciindu-vă nivelul de cunoaștere. Folosiți culegerile de cursuri!

4. Țineți minte! profesorii sunt bucuroși când studenții pun întrebări la temă. Implicați-vă în conversații, puneți întrebări profesorului, colegilor, și însuși. Aceasta înseamnă că încercați să înțelegeți și să conștientizați materialul predat.

5. Pentru un studiu mai productiv organizați-vă în grupuri a câte 2-3 studenți pentru a vă întâlni regulat la discuții asupra materialului de la cursuri, lucrările practice, pentru pregătirea de totalizări și examene. De regulă, în grupuri mici de lucru se obține o înțelegere mult mai amplă, mai clară și stabilă decât lucrând individual. În plus, abilitatea de a explica colegilor materialul însușit vă dezvoltă memoria și vorbirea, lucruri folositoare pentru viitor.

Cunoașterea disciplinei necesită ca fiecare oră de lucru în contact direct cu profesorul să fie suplimentată cu cel puțin 1-2 ore de studiu individual al studentului. În acest scop folosiți *Sala de demonstrare și studiere a pieselor anatomicice* amenajată la Catedra de anatomie a omului.

Nr.	Produsul preconizat	Strategii de realizare	Criterii de evaluare	Termen de realizare
1.	Lucrul cu carte și TIC	Lucrul sistematic în biblioteca și mediatecă. Explorarea surselor electronice actuale referitor la tema pusă în discuție	1. Gândirea logică, flexibilitatea. 2. Calitatea sistematizării materialului informațional obținut prin activitate proprie.	Pe parcursul semestrului
2.	Referat	Analiza surselor relevante la tema referatului. Analiza, sistematizarea și sinteza informației la tema propusă. Alcătuirea referatului în conformitate cu cerințele în vigoare și prezentarea lui la catedra.	1. Calitatea sistematizării și analizei materialului informațional obținut prin activitate proprie. 2. Concordanța informației cu tema propusă.	Pe parcursul semestrului
3.	Lucrul cu piesele anatomicice și materialul cadaveric în sala de demonstrare și studiere a pieselor anatomicice (peste program).	Studentul va beneficia de un program de autoinstruire în <i>sala de demonstrare și studiere a pieselor anatomicice</i> după ore. La necesitate poate apela la consultația profesorului de serviciu. Sunt create condiții de interacțiune atât cu colegii de grupă, cât și cu alți studenți de la toate facultățile. Studentul are posibilitatea să lucreze cu piesele anatomicice de unul singur sau în echipă.	1. Volumul de muncă. 2. Abilitatea de demonstrare a formațiunilor anatomicice pe preparate. 3. Formularea concluziilor cu privire la importanța aplicativă a formațiunilor anatomicice.	Pe parcursul semestrului

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:	06
Data:	20.09.2017
Pag.	10/12

IX. SUGESTII METODOLOGICE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

Metode de predare și învățare utilizate

- **Metode de predare utilizate**

1. Disciplina *Anatomia omului* se predă după metodologia clasică: cu ore de curs și lucrări practice.
2. Cursul teoretic este predat în cadrul prelegerilor, ținut de către titularii de curs. Se practică prelegerea interactivă.
3. De asemenea sunt utilizate aşa metode ca:
 - ✓ expunerea;
 - ✓ *brainstorming-ul*;
 - ✓ conversația euristică și dezbaterea;
 - ✓ lucrul în grup;
 - ✓ studiul individual;
 - ✓ lucrul cu manualul, textul științific și atlasul de anatomie;
 - ✓ rezolvarea problemelor de situație;
 - ✓ ascultarea interactivă.

- **Strategii/tehnologii didactice aplicate (specifice disciplinei)**

La lucrările practice, împreună cu profesorul de grupă, studenții studiază piesele anatomicice confectionate în prealabil, utilizează planșe, mulaje, tabele, selectează de sine stătător piese anatomicice la temă, care ulterior sunt demonstrează colegilor.

- **Metode de evaluare (inclusiv cu indicarea modalității de calcul a notei finale)**

Curentă: verificarea cunoștințelor frontală sau/și individuală prin:

- ✓ lucrări de control;
- ✓ demonstrarea pe piesele anatomicice a formațiunilor incluse în programa analitică a disciplinei;
- ✓ rezolvarea testelor docimologice în SIMU;
- ✓ reprezentarea grafică a schemelor la anumite subiecte;
- ✓ rezolvarea problemelor de situație.

La disciplina *Anatomia omului* pe parcursul semestrului de studiu sunt organizate **3 totalizări** (evaluare formativa) și **evaluarea deprinderilor practice** după cum urmează:

Totalizarea nr. 1 – Aparatul locomotor (evaluare – oral/deprinderi practice + lucru individual).

Totalizarea nr. 2 – Viscere. Sistemul cardiovascular (evaluare – oral/deprinderi practice + testare + lucru individual).

Totalizarea nr. 3 – Sistemele imunitar și limfatic. Sistemul nervos central și periferic (*nervii cranieni și spinali*). Sistemul nervos vegetativ (evaluare – oral/deprinderi practice + lucru individual).

Evaluarea deprinderilor à practice.

La examenul de promovare la *Anatomia omului* sunt admisi doar studenții care au obținut nota semestrială 5,0 și mai mult și au recuperat toate absențele la lucrările practice.

Studenții care au absențe la prelegeri vor fi taxatați cu întrebări suplimentare discutate la orele de curs.

Finală: examen

Examenul la disciplina anatomia omului este constituit din evaluare prin **testare în SIMU**.

Nota generală se definitivează reiesind din 2 componente: **nota medie semestrială** cu coeficientul 0,5 și **testarea în SIMU** cu coeficientul 0,5.

Evaluarea cunoștințelor se apreciază cu note de la 10 la 1,0 (cu zecimale).

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:	06
Data:	20.09.2017
Pag.	11/12

Modalitatea de rotunjire a notelor la etapele de evaluare

Grila notelor intermediare (media anuală, notele de la etapele examenului)	Sistemul de notare național	Echivalent ECTS
1,00-3,00	2	F
3,01-4,99	4	FX
5,00	5	
5,01-5,50	5,5	E
5,51-6,0	6	
6,01-6,50	6,5	D
6,51-7,00	7	
7,01-7,50	7,5	C
7,51-8,00	8	
8,01-8,50	8,5	B
8,51-8,00	9	
9,01-9,50	9,5	
9,51-10,0	10	A

Nota medie anuală și notele tuturor etapelor de examinare finală (asistate la calculator, testare, răspuns oral) - toate vor fi exprimate în numere conform scalei de notare (conform tabelului), iar nota finală obținută va fi exprimată în număr cu două zecimale, care va fi trecută în carnetul de note.

Neprezentarea la examen fără motive întemeiate se înregistrează ca "absent" și se echivalează cu calificativul 0 (zero). Studentul are dreptul la 2 susțineri repetate ale examenului nepromovat.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:	06
Data:	20.09.2017
Pag.	12/12

X. BIBLIOGRAFIE RECOMANDATA

A. Obligatorie:

1. Cursul predat
2. STEFANET, M. Anatomia omului. Vol. I, ed. 2. Ch.: CE-P Medicina, 2014
3. STEFANET M. Anatomia omului. Vol. II, ed. 2. Ch.: CE-P Medicina, 2013
4. STEFANET, M. Anatomia Omului. Vol. III, ed. 2. Ch.: CE-P Medicina / Sirius SRL, 2013
5. CATERENIUC I., LUPAŞCU T., ŞTEFANET M., ANDRIEŞ V. et al. Vol. I. Aparatul de susținere și mișcare (culegere de cursuri). Ch.: Tipografia Sirius SRL, 2011
6. CATERENIUC I., LUPAŞCU T., BATÎR D., BENDELIC A. et al. Vol. II. Sistemul nervos central. Splanhnologie (culegere de cursuri). Ch.: Tipografia Sirius SRL, 2015
7. CATERENIUC I., LUPAŞCU T. et al. Vol. III. Sistemele cardiovascular, limfatic, nervos periferic și organele senzoriale (culegere de cursuri). Ch.: Tipografia Sirius SRL, 2015
8. СИНЕЛЬНИКОВ Р. Д., СИНЕЛЬНИКОВ Я. Р. Атлас анатомии человека. Том I-IV (орicare ed.).

B. Suplimentară:

1. IFRIM M., ANDRIEŞ V., BATÂR D. Anatomia omului. Chișinău, 2007.
2. CATERENIUC I., LUPAŞCU T., TAŞNIC M. et al. Culegere de scheme la anatomia omului / Сборник схем по анатомии человека / Collection of schemes for human anatomy. Ch.: Tipografia Sirius SRL, 2012, 2014
3. PAPILIAN V. Anatomia omului. Vol. I, Aparatul locomotor; Vol. II, Viscere. Bucureşti, 1998
4. NETTER FRANK H. Atlas de anatomie a omului (ed.: Gh. P. Cuculici et al.). Ed. a 5-a rev. Bucureşti, 2012